

мя почти не чуеме гласа на я п ъ въ простый языкъ.

Но както правописаніе во чспчки грамматически форми ся узаконява само съ пълна грамматика, то испытъ на кратечка, както е Неофитова не значи сички правила и законы на правописаніе; а безъ друго и за той трудъ Българе сж дължны да ѝ приемнатъ съ благодареніе.

Втора книга коѣхъ получихъ ѳе преводъ Всеобщей Исторіи Кайданова, издадена отъ Анастаса Стояновича и печатана въ Венгріи, въ 1836 год. съ добръ църковный шрифтъ въ типографіи Пещскаго Университета (1).

1) За любопытство колко ся подписали за таѣхъ книга прилагамъ таблица, коя исхваждамъ изъ списъка спомоществователямъ.

		Спомощ. Екзем.	Спом. Екз.
Влахія въ:	Букорещъ	53 — 124	Молдавія въ Галац. 18 — 33
	Ибраила	60 — 63	Россія въ Одеса 17 — 156
	Краеова	20 — 40	Венгрія въ Пеща 4 — 17
	Гюргево	2 — 3	Турція { въ Карлово 71 — 73 въ Клисура 10 — 12 въ Велесъ 3 — 3
	всички	135 — 230	
			Венчки . . . 258 — 524

Въ само 10 мѣста 285 подписаны на 524 екземпляра !!! Въ Одесъ, Букорещъ и Пещъ подписвали ся само търговцы: въ Краіовъ, Ибраилъ и Галацъ ся подписвали Търговцы и художници. Въ Пеща Стоянъ Петровичъ подп. за 5; — Козаковичъ за 10 екземп. Слѣдователно това ѳе за други тамошни Българе, кои ся по-